

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De vita reprehendenda: & de inobedientibus, & contumacibus, ac versutis,
improbisque moribus præditis. cap. xxxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A *Et sapientia, quæ operibus indicatur, quàm quæ verbis splendescit. Intellectus enim, inquit ille, bonus omnibus facientibus eum: non autem duntaxat prædicantibus.*

Suos, herosque vita sola facit.

In Tert.

Bonorum omnium hoc caput est, ut per meam vitam Dei nomen celebretur. Id me enim, inquit, dominationis tuæ nomen inuocatum sanctificetur. Ut videant, inquit Christus, homines opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum, qui in cælis est.

Mar. 5.

Vita sermone potentior est, & mores verbis, & operum documentum sermonum doctrina. Apostolorum tempestate non sola miracula homines ad fidem alliciebant: sed ante miracula, vita.

Chrys.

B *Nos qui intellectuale ac spirituale sacrificium obimus, ad suauitatis odorem omne probitatis ac lenitatis genus offerre iubemur, fidem, spem, charitatem, iustitiam, continentiam, obedientiam, ac morigerum animum, perpetuas diuini nominis celebrationes, reliquasque virtutes. Hoc enim sacrificium à materia remotissimum est, ac proinde materiae experti Deo congruens: ac spiritualis fragrantia munera, sunt veræ probitatis mores.*

Cyrilli.

In vniuersum Christianus solitudinis ac secessionis, & tranquillitatis atque pacis amicus est.

Clement.

Is qui veram vitam amplexus est, non modò victus, sed etiam sermonis vilitati studere debet.

Philoni.

Præstantioribus subiici vtile est.

C *De vita reprehendenda: & de inobedientibus, & contumacibus, ac versutis, improbisque moribus præditis.*

C A P. XXXV.

IOBLIQUE ad me ambulaueritis, ambulabo & ego vobiscum in ira obliqua: & percutiam vos pro peccatis vestris.

Leuit. 26.

Qui immutat concilia versutorum: & non facient manus ipsorum verum.

Iob. 12.

Disperdet Dominus vniuersa labia dolosa. Os tuum abundauit malitia: & lingua tua concinnabat dolos.

Ps. 11. 49.

Viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos. Domine libera animam meam à labiis iniquis, & à lingua dolosa. A viro iniquo & doloso eripe me.

Viri 54. 108.

D *Peruersum cor fabricatur mala: in omni tempore qui eiusmodi est, tumultus excitat ciuitati. Propterea repente veniet ei perditio: quia delectatur omnibus rebus, quas Deus odit. Abominatio Domino viæ peruersæ. Eò quòd exofam habuerint disciplinam, & timorem Domini, nec acquieuerint consilio meo, & detraxerint vniuersæ correctioni meæ. Comedent igitur fructus viæ suæ: suisque consiliis saturabuntur. Homo stultus & flagitiosus graditur viis peruersis, annuit oculis, terit pede, digito loquitur. Gubernant impij dolos. Sermones impiorum dolosi. Non consequetur dolosus quod captat. Anima dolosorum oberrant in peccatis: & filio doloso nullum erit bonum. Peruersus in ore suo fert exitium suum. Vir peruersus transmittit mala, & separat amicos. Ad peruersos peruersas vias mittet Dominus. Tribuli & laquei in viis peruersis: qui autem custodit animam suam, abstinebit ab eis. Qui graditur per vias obliquas, iis implicabitur.*

Pro.

1.

6.

22.

Apropinquat ad me populus iste ore suo, & labiis suis glorificat me: cor autem eius longè est à me.

Esa. 29.

Populo huic factum est cor contumax & inobediens.

Hier. 5.

Hæc dicit Dominus Deus, Qui audit, audiat, & qui inobediens est, inobediens sit: quia domus exasperans est. Et erit ipsis tanquam vox psalterij. Audient verba, & non intelligent ea.

Ezech. 3.

Peruersæ cogitationes separant à Deo. In maleuolam animam non intrabit sapientia. Sanctus enim Spiritus sapientiæ effugiet fictum.

Sap. 1.

IOHANNES
IN
PLATEA
PRAE
DICA

Basil. Versutia, suspicacitas, diffidentia, malignitas, insidiandi studium, ac temeritas & au-
dacia, mala atque improbanda vitæ fetus sunt.

Hom. ad- uers. irasc. Ne tantum malum nobis ipsis inuehamus, hoc est, animæ morbum, rationis obscuratio-
nem, à Deo ab alienationem, propinquorum ignorationem, belli initium, calamitatum cu-
mulum, prauum demonem in animis nostris nascentem, ac velut impudentem quendam
inquilinum, pectoris nostri penetralia occupantem, & Spiritui sancto aditum præcluden-
tem. Etenim ubi inimicitia, contentiones, iracundia, similitates, conflictationes, tumultus
in animis cære non intermittunt, illic spiritus lenitatis minimè requiescit.

Hom. ad- uers. e- brios. Antistitis alacritatem præcedentium laborum sterilitas retundit. Siquidem & agrico-
la, primis seminibus minimè enatis, ad idem aruum denudè conferendum segnior redditur.
Omninò, non audientem dicto esse, multorum & grauium malorum radix est. Rebella-
re ac reluctari, ingentium malorum argumentum habet. Fidei enim morbum prodit, spei
vacillationem, morum tumorem atque insolentiam. Neque enim quisquam contumacem se
præbet, nisi priùs monitorem improbarit. Nec rursus, qui Dei pollicitationibus fidem ad-
hibet, firmamque in ipsis fidem locat, quamuis dura & laboriosa sint, quæ imperantur, ad
ea tamen inquam animo deficit.

Reluctatio imperiosam quandam animi insolentiam atq; contumaciam arguit: etiamsi
alioqui sub humilitatis specie fiat.

Varius & artificiosus sermo, multòque nexus ac multam structuram habens, mille
formas assumit, atque innumeras conuersiones suscipit, subinde nimirum ad eorum, qui ad-
sunt, plausum gratiamque sese immutans.

Morum varietatem ac multipliciter fugè. Varius serpens est: ac propterea ita mul-
tatus est, ut ipsi serpere necesse sit.

Philonis. Impudens aspectus, & pendula cervix, ac continua superciliorum agitatio, & super-
bus incessus, & nulla ex re turpi rubore affici, fædisimi animi indicia sunt, obscuras pro-
batorum suorum formas in conspicuo corpore insculpentis.

De perseverantia, & perseverantibus: & quòd fides & beneuolentia
seruanda sit iis qui præcesserunt. CAP. XXXVI.

Ecli. 22. **E** IDEM posside cum amico in paupertate illius: ut & in bonis illius læte-
ris. In tempore tribulationis illius permane illi fidelis, ut & in hæreditate
illius cohares sis. Tecto excipe alienum: & peruertet te in tumultu, &
abalienabit te à bonis tuis.

De pauperibus: & quòd ab iis se auertere, aut eos contemnere non
oporteat. CAP. XXXVII.

Psal. 9. **L** AMOREM inopis & egeni exaudiet Dominus.
Factus est Dominus refugium pauperi. Non est oblitus cla-
morem pauperum. Non in finem obliuio erit pauperis: pa-
tientia pauperum non peribit in finem. Dum superbit impius, K
incéditur pauper. Tibi derelictus est pauper. Desiderium pau-
perum exaudiuit Dominus. Confilium inopis confudistis:
13. Dominus autem spes eius est. Edent pauperes & saturabun-
11. tur. Iudicabit Dominus pauperes populi: & saluos faciet filios pauperum.
71. Cognoui quia Dominus faciet iudicium inopis, & vindictam pauperum.
139. Paupertas virum humiliat. Qui aspernatur pauperem, peccat. Pauper non
14. sustinet minas. Qui calumniatur egentem, ad iram prouocat factorem eius.
19. Pauper etiam ab amico deseritur. Humiles antecedit gratia. Omnia ope-
ra humilis manifesta sunt apud Deum. Omnis, qui pauperem amicum odit,
ab amicitia longè est. Melior est pauper iustus, quam diues mendax. Ne vim
afferat